

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

із наведенням фрагментів дисертації Молодиченка В. В.
та відповідних фрагментів опублікованих текстів інших авторів
без зазначення авторства

Збіги текстів виділені **жовтим** кольором, перефразування та синоніми – **бірюзовим**, перестановки слів місцями – **зеленим**, неправдиві вислови дисертанта про те, що це нібито він особисто робить висновки чи щось пропонує – **фіолетовим**.

Червоним шрифтом поданий коментар щодо фрагментів дисертації Молодиченка В. В.

№	Фрагменти тексту дисертації, у якій виявлено факти порушення академічної доброчесності	Фрагменти опублікованих текстів інших авторів (без зазначення в дисертації Молодиченка В. В. посилань на джерело)
Вид виявленого порушення: плагіат		
1	<p style="text-align: center;">Молодиченко В. В. Соціокультурна динаміка цінностей у дискурсі модернізації освіти. Дис. ... доктора філос. наук. – Київ, 2011. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000084)</p>	<p style="text-align: center;">Стрелецькая І. Г. Цінність як предмет соціально-філософського аналізу (методологічний і лінгвосемантичний аспекти). – Автореферат дисертації ... канд. філос. наук. – Донецьк, 2008. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0408U004384)</p>
	С. 356.	С. 9.
	<p style="text-align: center;">ВИСНОВКИ</p> <p><...></p> <p>Проблема цінності – це, по суті, проблема цілісного ставлення людини до світу й самої себе. Саме тому ця проблема постає як проблемою науки, так і всіх інших видів знання, й може досліджуватись в кожній галузі пізнавальної людської діяльності з різних боків та різних методологічних позицій. Проте, найбільш інтегральна концепція всіх основних ціннісних проблем постає можливою лише в межах філософсько-освітнього дослідження, в межах такого його спеціального розділу як філософська теорія цінності (аксіологія). Виходячи з природи й сутності філософського знання, в її історії та сучасності неможливим видається існування неціннісної філософії, філософії, «вільної від цінності й цінностей».</p>	<p>Результати дослідження дали змогу сформулювати такі загальні висновки:</p> <p>1. Проблема цінності – це, по суті, проблема цілісного ставлення людини до світу й самої себе. Саме тому ця проблема постає як проблемою науки, так і всіх інших видів знання, й може досліджуватись в кожній галузі пізнавальної людської діяльності з різних боків та різних методологічних позицій. Проте, найбільш інтегральна концепція всіх основних ціннісних проблем постає можливою лише в межах соціально-філософського дослідження, в межах такого його спеціального розділу як філософська теорія цінності (аксіологія). Виходячи з природи й сутності філософського знання, в її історії та сучасності неможливим видається існування неціннісної філософії, філософії, «вільної від цінності й цінностей».</p>
2	<p style="text-align: center;">Молодиченко В. В. Соціокультурна динаміка цінностей у дискурсі модернізації освіти. Дис. ... доктора філос. наук. – Київ, 2011. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000084)</p>	<p style="text-align: center;">Дьяконов І. В. Соціально-філософський аналіз ціннісних орієнтацій учнівської молоді України. Дис. ... канд. філос. наук. – Запоріжжя, 2008. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0409U000334)</p>
	С. 356–357.	С. 159–160.
	<p style="text-align: center;">(ВИСНОВКИ)</p> <p>Доведено, що саме ціннісні орієнтації суспільства й особистості набувають виняткову актуальність і стають однією з провідних груп факторів, які обумовлюють мотивацію соціальних практик на всіх рівнях. Українське суспільство стоїть перед проблемою вироблення таких визначальних цінностей, прийнятних як для суспільства в цілому, так і для кожного з його членів. Пошук оптимальної моделі розвитку нашого суспільства полягає також у визначенні детермінант оптимізації розвитку ціннісних орієнтацій молоді, насамперед тієї, що вчиться, під якими ми маємо на увазі напрямки управлінських</p>	<p style="text-align: center;">(ВИСНОВКИ)</p> <p>1. Доведено, що саме ціннісні орієнтації суспільства й особистості набувають виняткову актуальність і стають однією з провідних груп факторів, які обумовлюють мотивацію соціальних практик на всіх рівнях. Українське суспільство стоїть перед проблемою вироблення таких визначальних цінностей, прийнятних як для суспільства в цілому, так і для кожного з його членів. Пошук оптимальної моделі розвитку нашого суспільства полягає також у визначенні детермінант оптимізації розвитку ціннісних орієнтацій молоді, насамперед тієї, що вчиться, під якими ми маємо на увазі напрямки управлінських</p>

<p>дій, здійснюючи які можна досягти такого стану ціннісних орієнтацій цієї групи молоді, що відповідало б потребам поступального розвитку суспільства.</p> <p>Встановлено, що цінності відіграють у суспільстві інтегративну роль, будучи індикатором міри соціальності особистості. На їх підставі особистість здійснює свій життєвий вибір. Особистісна система цінностей, побудована на системі цінностей, які домінують у суспільстві, а останні, у свою чергу, акумулюють і відбивають вибір певних цілей і засобів їх досягнення, зроблений на індивідуальному рівні. Стіжка й несуперечлива структура ціннісних орієнтацій обумовлює такі якості особистості, як цілісність, надійність, вірність визначеним суспільством принципам і ідеалам, активність життєвої позиції.</p> <p>Показано, що цінності мають складну внутрішню структуру, маючи, зі змістовної точки зору, речовий, логічний, етичний та естетичний прояв. За сукупністю формальних ознак цінності варіюються як абсолютні й відносні, об'єктивні й суб'єктивні. Цінності мають переважно історичний характер, відбиваючи в концентрованому вигляді особливості соціокультурної життєбудови суспільства. У той же час, певні цінності здатні переростати тимчасові рамки, утворюючи позачасову ієрархічну систему загальнолюдських цінностей.</p>	<p>дій, здійснюючи які можна досягти такого стану ціннісних орієнтацій цього загалу молоді, що відповідало б потребам поступального розвитку суспільства.</p> <p>2. Установлено, що цінності відіграють у суспільстві інтегративну роль, будучи індикатором міри соціальності особистості. На їх підставі особистість здійснює свій життєвий вибір. Особистісна система цінностей, побудована на системі цінностей, які домінують у суспільстві, а останні, у свою чергу, акумулюють і відбивають вибір певних цілей і засобів їх досягнення, зроблений на індивідуальному рівні. Стіжка й несуперечлива структура ціннісних орієнтацій обумовлює такі якості особистості, як цілісність, надійність, вірність визначеним суспільством принципам і ідеалам, активність життєвої позиції.</p> <p>3. Показано, що цінності мають складну внутрішню структуру, маючи, зі змістовної точки зору, речовий, логічний, етичний та естетичний прояв. За сукупністю формальних ознак цінності варіюються як абсолютні й відносні, об'єктивні й суб'єктивні. Цінності мають переважно історичний характер, відбиваючи в концентрованому вигляді особливості соціокультурної життєбудови суспільства. У той же час, певні цінності здатні переростати тимчасові рамки, утворюючи позачасову ієрархічну систему загальнолюдських цінностей.</p>
<p>С. 357–358.</p>	<p>С. 161–162.</p>
<p style="text-align: center;">(ВИСНОВКИ)</p> <p>З'ясовано, що основними внутрішніми й зовнішніми соціальними детермінантами формування ціннісно-нормативних орієнтацій молоді є культура й суспільство, які втілюються через них у різноспрямованих інституціоналізованих, а часом і в спонтанних процесах дотрудової соціалізації індивідів. При цьому доведено, що в умовах суспільства, що трансформується, практики дотрудової соціалізації молоді підпадають впливу макроекономічних, макросоціальних і макрополітичних процесів, характерних для транзитивного суспільства; традиційних систем ціннісних орієнтацій населення, що відноситься до різних поколінних, регіональних і соціально-професійних груп населення; конфліктних зіткнень систем ціннісних орієнтацій окремих соціальних груп населення суспільства, яке трансформується, що породжують ефективні форми соціальних практик, що мають, часом, девіантний характер; внутрішнього соціально-статусного конфлікту на рівні повсякденних соціальних практик особистості. На основі аналізу даних соціології з'ясовано, що в найбільш актуальних ціннісних системах молоді України – смисложиттєвій, інтеракціоністській і соціалізаційній – відбулися певні зміни, пов'язані з макросоціальними процесами, які відбуваються в суспільстві. Процес трансформації суспільства, що здійснюється при активній експансії субкультур західного типу, призводить до зменшення в системі ціннісних орієнтацій молоді, особливо її молодших вікових груп, цінностей патерналістсько-колективістського типу на користь цінностей ініціативно-індивідуалістського типу.</p>	<p style="text-align: center;">(ВИСНОВКИ)</p> <p>8. З'ясовано, що основними внутрішніми й зовнішніми соціальними детермінантами формування ціннісно-нормативних орієнтацій учнівської молоді є культура й суспільство, які втілюються через них у різноспрямованих інституціоналізованих, а часом і в спонтанних процесах дотрудової соціалізації індивідів. При цьому доведено, що в умовах суспільства, що трансформується, практики дотрудової соціалізації учнівської молоді підпадають впливу макроекономічних, макросоціальних і макрополітичних процесів, характерних для транзитивного суспільства; традиційних систем ціннісних орієнтацій населення, що відноситься до різних поколінних, регіональних і соціально-професійних груп населення; конфліктних зіткнень систем ціннісних орієнтацій окремих соціальних груп населення суспільства, яке трансформується, що породжують ефективні форми соціальних практик, що мають, часом, девіантний характер; внутрішнього соціально-статусного конфлікту на рівні повсякденних соціальних практик особистості.</p> <p>9. На основі аналізу даних статистики й соціології з'ясовано, що в найбільш актуальних ціннісних системах учнівської молоді України - смисложиттєвій, інтеракціоністській і соціалізаційній відбулися певні зміни, пов'язані з макросоціальними процесами, які відбуваються в суспільстві. Процес трансформації суспільства, що здійснюється при активній експансії субкультур західного типу, призводить до зменшення в системі ціннісних орієнтацій учнівської молоді, особливо її молодших вікових груп, цінностей патерналістсько-колективістського типу на користь цінностей ініціативно-індивідуалістського типу.</p>
<p>С. 358–359.</p>	<p>С. 163.</p>
<p style="text-align: center;">(ВИСНОВКИ)</p> <p>Показано, що духовне відродження й розвиток державності в Україні об'єктивно залежать саме від</p>	<p style="text-align: center;">(ВИСНОВКИ)</p> <p>12. Показано, що духовне відродження й розвиток державності в Україні об'єктивно залежать саме</p>

	<p>того, наскільки активно в цей процес буде включена молодь, у тому числі молодь, що вчиться. Зробити це можна лише за умови збереження, формування й цивілізованого розвитку національного менталітету, підйому усвідомленого патріотизму, самосвідомості молоді, що вчиться. Робити це доцільно як у процесі загальноосвітнього процесу, але й, у першу чергу, у процесі професійної підготовки учнівської молоді, коли детермінанти загального плану, часто не сприймані молодим поколінням, переходять у детермінанти, що відносяться до рівнів особливого й навіть одиничного.</p>	<p>від того, наскільки активно в цей процес буде включена молодь, у тому числі молодь, що вчиться. Зробити це можна лише за умови збереження, формування й цивілізованого розвитку національного менталітету, підйому усвідомленого патріотизму, самосвідомості молоді, що вчиться. Робити це доцільно як у процесі загальноосвітнього процесу, але й, у першу чергу, у процесі професійної підготовки учнівської молоді, коли детермінанти загального плану, часто не сприймані молодим поколінням, переходять у детермінанти, що відносяться до рівнів особливого й навіть одиничного. <...></p>
3	<p>Молодиченко В. В. Соціокультурна динаміка цінностей у дискурсі модернізації освіти. Дис. ... доктора філос. наук. – Київ, 2011. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000084)</p>	<p>Ярошенко А. О. Становлення освітньо-інформаційної політики України в умовах модернізації освіти. Дис. ... доктора філос. наук. – Київ, 2010. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0510U000491)</p>
	С. 311–312.	С. 26–27.
	<p>Освітня політика спрямована на те, щоб у національному масштабі сформувати модель освіти, яка б створювала умови для розкриття творчого потенціалу особистості і готувала її до самореалізації у соціумі, тим самим забезпечуючи свідоме і компетентне обрання індивідом свого життєвого шляху. Та освіта, яка стає нормою для XXI століття, повинна забезпечити формування в молоді цілісної картини світу, здатності до адекватної орієнтації в різних життєвих ситуаціях, у тому числі в ситуації невизначеності.</p> <p>Наступним завданням освітньої політики має стати переорієнтація на прикладні сфери без втрати фундаментальності освіти, знаходження тут розумних пропорцій. Країни, які перебувають на стадії трансформації, мають оптимізувати інвестиції в розвиток людського капіталу, здійснити перехід від системи підготовки фахівців, орієнтованої на накопичення знань, до системи, яка має гарантувати їх успішне застосування.</p> <p>Світ вже сприймає освіту як процес, який триває все життя. Це зумовлює потребу в прискореному розвитку національних програм перепідготовки та підвищення кваліфікації. Інтереси самої держави потребують якнайшвидшої адаптації до інформаційної та комп'ютерної революції, диверсифікації ринків праці.</p> <p>Нагальним завданням освітньої політики є активізація співробітництва України з іншими державами в процесі глобалізації та подальшої інтеграції у сфері освіти. Тому органи управління освітою повинні стимулювати обмін студентами, вести пошук можливостей стажування майбутніх фахівців у провідних університетах зарубіжних країн з метою прилучення їх до найперспективніших напрямів науки і техніки, згідно з Болонськими домовленостями.</p>	<p>Освітня політика спрямована на те, щоб у національному масштабі сформувати модель освіти, яка б створювала умови для розкриття творчого потенціалу особистості і готувала її до самореалізації у соціумі, тим самим забезпечуючи свідоме і компетентне обрання індивідом свого життєвого шляху. Та освіта, яка стає нормою для XXI століття, повинна забезпечити формування в молоді цілісної картини світу, здатності до адекватної орієнтації в різних життєвих ситуаціях, у тому числі в ситуації невизначеності.</p> <p>Наступним завданням освітньої політики має стати переорієнтація на прикладні сфери без втрати фундаментальності освіти, знаходження тут розумних пропорцій. Країни, які перебувають на стадії трансформації, мають оптимізувати інвестиції в розвиток людського капіталу, здійснити перехід від системи підготовки фахівців, орієнтованої на накопичення знань, до системи, яка має гарантувати їх успішне застосування.</p> <p>Світ вже сприймає освіту як процес, який триває все життя. Це зумовлює потребу в прискореному розвитку національних програм перепідготовки та підвищення кваліфікації. Інтереси самої держави потребують якнайшвидшої адаптації до інформаційної та комп'ютерної революції, диверсифікації ринків праці.</p> <p>Нагальним завданням освітньої політики є активізація співробітництва України з іншими державами в процесі глобалізації та подальшої інтеграції у сфері освіти. Тому органи управління освітою повинні стимулювати обмін студентами, вести пошук можливостей стажування майбутніх фахівців у провідних університетах зарубіжних країн з метою прилучення їх до найперспективніших напрямів науки і техніки, згідно з Болонськими домовленостями.</p>
	С. 312–313.	С. 27.
	<p>Не менш важливе завдання – забезпечення умов успішного використання набутих знань під час освіти за кордоном в інтересах нашого суспільства, адаптації отриманої кваліфікації до умов України. Ця діяльність має шанси на успіх лише за умови здійснення в атмосфері єдиного європейського та світового освітнього простору міждержавної координації навчальних курсів і програм, рівнів освіти, правової легітимізації та уніфікації.</p> <p>Щоб зрозуміти, наскільки складною проблемою в сучасних умовах є формування за допомогою ос-</p>	<p>Не менш важливе завдання – забезпечення умов успішного використання набутих знань під час освіти за кордоном в інтересах нашого суспільства, адаптації отриманої кваліфікації до умов України. Ця діяльність має шанси на успіх лише за умови здійснення в атмосфері єдиного європейського та світового освітнього простору міждержавної координації навчальних курсів і програм, рівнів освіти, правової легітимізації та уніфікації.</p> <p>Щоб зрозуміти, наскільки складною проблемою в сучасних умовах є формування за допомогою ос-</p>

<p>Вітньої політики єдиного освітнього простору, варто звернути увагу на два міркування, важливість і влучність яких стають з кожним роком дедалі очевиднішими.</p> <p>Перше з них належить відомому соціологу Маргарет Мід, яка на підставі багаторічного вивчення способу життя різних суспільств дійшла висновку, що «соціальна структура суспільства і те, як структуровано процес освіти – як знання передаються від матері доньці, від батька синові, від брата матері синові сестри, від шамана до новонаверненого, від прославлених спеціалістів до початківців – значно більшою мірою, ніж власне зміст знань, що передаються, визначає і те, яким чином люди вчаться думати, і те, яким чином сприймаються та використовуються результати освіти, загальна сума окремих елементів навичок і знань... [314]».</p> <p>Покликання [314] – це: Ярошенко А. О. Ціннісний дискурс освіти [монографія]. – К.: НПУ імені М.П.Драгоманова, 2004.</p> <p>Очевидно, що покликання в дисертації Молодиченка неправильне: треба покликатися на першоджерело, тобто працю М. Мід, або ж писати «цитовано за [314]».</p>	<p>Вітньої політики єдиного освітнього простору, варто звернути увагу на два міркування, важливість і влучність яких стають з кожним роком дедалі очевиднішими.</p> <p>Перше з них належить відомому соціологу Маргарет Мід, яка на підставі багаторічного вивчення способу життя різних суспільств дійшла висновку, що «соціальна структура суспільства і те, як структуровано процес освіти – як знання передаються від матері доньці, від батька синові, від брата матері синові сестри, від шамана до новонаверненого, від прославлених спеціалістів до початківців – значно більшою мірою, ніж власне зміст знань, що передаються, визначає і те, яким чином люди вчаться думати, і те, яким чином сприймаються та використовуються результати освіти, загальна сума окремих елементів навичок і знань... [296]».</p> <p>Покликання [296] – це: Мид М. Культура и мир детства. Избранные произведения / Маргарет Мид. – М.: Наука, 1988.</p>
<p>С. 313.</p>	<p>С. 27–28.</p>
<p>Під іншим кутом зору цю проблему дослідив у своїх працях логік і соціальний філософ Грегорі Бейтсон, який створив теорію ступеневого навчання. Головний смисл її полягає в тому, що вирішальна роль у процесі навчання та викладання відводиться не змісту освіти, а соціальному середовищу та способам, за допомогою яких здійснюється процес навчання.</p> <p>Ключовим є розуміння того, що навчання першого ступеня («протонавчання») може бути спроектоване й заплановане, його результати піддаються відстеженню та фіксації.</p> <p>Навчання другого ступеня («вторинне навчання») є процесом утаємниченим, який навряд чи усвідомлюється, рідко відстежується його учасниками і майже не пов'язаний з проблематикою протонавчання. Однак саме в цьому процесі, який залишається поза свідомим контролем організаторів освіти, ті, хто навчається, набувають навичок, значно більш важливих для свого майбутнього життя, ніж ретельно відібрані елементи знання, що вкладаються у свідомо сконструйовані навчальні програми. У результаті Г.Бейтсон дійшов висновку, що вторинне навчання є вкрай необхідним доповненням будь-якого «протонавчання».</p> <p>Значно пізніше ці ідеї були збагачені концепцією навчання третього ступеня («третинного навчання»), в процесі якого набуваються навички швидкого позбавлення усталених звичок і запобігання звиканню, вміння перетворювати окремі елементи досвіду на нові зразки. Сучасна світова ситуація робить навчання третього ступеня вищою адаптивною цінністю, центральною ланкою підготовки до життя та перепідготовки в процесі життя.</p>	<p>Під іншим кутом зору цю проблему дослідив у своїх працях логік і соціальний філософ Грегорі Бейтсон, який створив теорію ступеневого навчання. Головний смисл її полягає в тому, що вирішальна роль у процесі навчання та викладання відводиться не змісту освіти, а соціальному середовищу та способам, за допомогою яких здійснюється процес навчання.</p> <p>Ключовим є розуміння того, що навчання першого ступеня («протонавчання») може бути спроектоване й заплановане, його результати піддаються відстеженню та фіксації.</p> <p>Навчання другого ступеня («вторинне навчання») є процесом утаємниченим, який навряд чи усвідомлюється, рідко відстежується його учасниками і майже не пов'язаний з проблематикою протонавчання. Однак саме в цьому процесі, який залишається поза свідомим контролем організаторів освіти, ті, хто навчається, набувають навичок, значно більш важливих для свого майбутнього життя, ніж ретельно відібрані елементи знання, що вкладаються у свідомо сконструйовані навчальні програми. У результаті Г.Бейтсон дійшов висновку, що вторинне навчання є вкрай необхідним доповненням будь-якого «протонавчання».</p> <p>Значно пізніше ці ідеї були збагачені концепцією навчання третього ступеня («третинного навчання»), в процесі якого набуваються навички швидкого позбавлення усталених звичок і запобігання звиканню, вміння перетворювати окремі елементи досвіду на нові зразки. Сучасна світова ситуація робить навчання третього ступеня вищою адаптивною цінністю, центральною ланкою підготовки до життя та перепідготовки в процесі життя.</p>
<p>С. 314.</p>	<p>С. 29–30.</p>
<p>Освітню політику можуть проводити всі суб'єкти політики (держава, союзи держав, політичні партії, нації, класи, народні рухи та ін.). Проте велике значення має той факт, що при демократичному політичному режимі головним суб'єктом реалізації мети освітньої політики є держава, оскільки вона в своїй діяльності інтегрує і акумулює інтереси всіх соці-</p>	<p>Освітню політику можуть проводити всі суб'єкти політики (держава, союзи держав, політичні партії, нації, класи, народні рухи та ін.). Проте велике значення має той факт, що при демократичному політичному режимі головним суб'єктом реалізації мети освітньої політики є держава, оскільки вона в своїй діяльності інтегрує і акумулює інтереси всіх соці-</p>

	<p>альних сил суспільства.</p> <p>Мета освітньої політики формулюється освітньо-політичним керівництвом країни і відображає життєво важливі інтереси нації та держави як інституту влади.</p> <p>Важливо відзначити, що освітня політика хоча й витікає із загальної політики, відповідає їй за характером, але зумовлена сферою реалізації. Вона постійно ускладнюється, вимагаючи значних матеріальних, духовних і людських сил, інтеграції різних сфер життєдіяльності суспільства. В сучасних демократичних державах головним завданням освітньої політики є забезпечення національних інтересів специфічними освітніми засобами.</p> <p>Текст переписаний з дисертації Ярошенко, виключені кілька речень з необхідними покликаннями. Плагіат.</p>	<p>альних сил суспільства.</p> <p>Мета освітньої політики формулюється освітньо-політичним керівництвом країни і відображає життєво важливі інтереси нації та держави як інституту влади. На думку В.А.Нікітіна, освітня політика в Україні поки зведена до спроб утримати контроль держави за процесами в суспільстві. Тільки у держави для цього немає ні грошей, ні адекватних уявлень та управлінських технологій. Історично держава завжди підтримувала світ навчання та педагогів, підготовка є предметом турбот професійних союзів, корпорацій, а учнівство – це турбота еліти. Поки інтереси корпорацій і еліт в освітній політиці не проявлені [320, с. 95].</p> <p>Важливо відзначити, що освітня політика хоча й витікає із загальної політики, відповідає їй за характером, але зумовлена сферою реалізації. Вона постійно ускладнюється, вимагаючи значних матеріальних, духовних і людських сил, інтеграції різних сфер життєдіяльності суспільства [див.: 370]. В сучасних демократичних державах головним завданням освітньої політики є забезпечення національних інтересів специфічними освітніми засобами. Для позначення цього процесу в науковій літературі Т.П.Вороніною, запропоновано поняття “освітнє забезпечення національних інтересів [див.: 97]”.</p>
С. 359.	(ВИСНОВКИ)	С. 11.
	<p>Визначено концептуальні засади освітньої політики держави, провідними серед яких є забезпечення принципу антропності та дотримання світоглядного плюралізму, що спрямовані на створення умов для реалізації особистісного потенціалу кожної людини засобами освіти у дискурсі забезпечення конституційних прав і свобод особистості на інформацію і рівний доступ до освіти. <...></p>	<p>(Наукова новизна одержаних результатів) – визначено концептуальні засади освітньо-інформаційної політики держави, провідними серед яких є забезпечення принципу антропності та дотримання світоглядного плюралізму, що спрямовані на створення умов для реалізації особистісного потенціалу кожної людини засобами освіти у дискурсі забезпечення конституційних прав і свобод особистості на інформацію і рівний доступ до освіти;</p>
4	<p>Молодиченко В. В. Соціокультурна динаміка цінностей у дискурсі модернізації освіти. Дис. ... доктора філос. наук. – Київ, 2011. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000084)</p>	<p>Скубашевська О. С. Філософія інноваційного розвитку освіти в умовах становлення інформаційного суспільства в Україні. – Дис. ... доктора філос. наук. – Київ, 2010. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0510U000422)</p>
С. 79.		С. 86.
	<p>Трансформація української освіти в контексті реалізації європейського вибору передбачає впровадження інновацій у вищі і середні навчальні заклади. Філософсько-методологічною основою інноваційного підходу в освіті стає гуманістична тенденція розвитку людини, що ґрунтується на принципах вільного індивідуального творчого розвитку особистості, з урахуванням індивідуальних можливостей. Інновації освіти мають забезпечити умови для випереджального зростання потреб людини протягом усього її життя. Інноваційна освіта стосується не лише розробки і впровадження нововведень – нового змісту, нових педагогічних технологій, а й процесу всебічного реформування освіти, якісних змін у способі діяльності особи, стилі її життя. Інноваційна система за основну мету приймає засвоєння способів діяльності людини в незнайомій ситуації, надання досвіду творчої самостійної діяльності та створення умов для зростання і розширення особистого досвіду.</p>	<p>Інноваційна освіта стосується не лише розробки і впровадження нововведень – нового змісту, нових педагогічних технологій, а й процесу всебічного реформування освіти, якісних змін у способі діяльності особистості, стилі її життя. Основна мета інноваційної освіти – засвоєння способів діяльності людини в незнайомій ситуації та напрацювання досвіду творчої самостійної діяльності.</p> <p>Філософсько-методологічною підставою інноваційного підходу в освіті є гуманістична тенденція розвитку людини, яка ґрунтується на вільному індивідуальному творчому розвитку особистості з урахуванням її індивідуальних можливостей. Інновації освіти мають забезпечити умови для випереджального зростання потреб людини протягом усього її життя. Розвиток індивідуальності розглядається як вища духовна цінність суспільства, як головна продуктивна сила, в якій проявляється органічна єдність мети і засобу.</p>
С. 80–81.		С. 77–78.

<p>Освіта, у свою чергу, суттєво впливає на філософію, стаючи її практикою. У зв'язку з цим американський філософ і педагог Дж.Дьюї переконував, що філософська теорія не буде жити, коли вона байдуже відноситься до виховання. Виходячи з цього, він розглядав результати освітньої діяльності як головний критерій істини її філософських заasad, а систему освіти – як важливіший засіб «вдосконалення суспільства», вирішення його найгостріших проблем. Йдеться про таку взаємодію між філософією і освітою яка є суттєвою у розвитку людства, що й призводить до їх інтеграції в філософії освіти.</p> <p>На думку академіка В. Андрущенка, освіта є «фокусом суперечливих і складних проблем сучасної епохи, поєднуючи суспільне й індивідуальне, цивілізаційне і культурне, раціональне й ірраціональне, знання і віру, знання і мораль. У сучасному світі освіта – одна з домінант у житті людини й суспільства [16, с. 5]». Економічні, технологічні, соціальні, інформаційні, комунікативні тощо зміни, динамізм і різноманітність знання підносять значення освіти на вищій щабель і потребують адекватної системи її організації. Водночас загострення кризових явищ у світі актуалізує проблему пошуку нових шляхів подальшого розвитку освіти. Рух до нової системи освіти «пов'язаний зі зміною ролі і статусу людини, зі становленням і розвитком творчого характеру мислення, з інтеграцією наукового знання та інших засобів пізнання і самопізнання», – підкреслює В. Андрущенко.</p> <p>Покликання [16] – це: Андрущенко В. П. Духовна сутність освіти / В. П. Андрущенко // Вища освіта України. – 2007. – № 1. – С. 5-10. Дивним чином у різних джерелах цитата знаходиться на тій самій сторінці 5. Плагіат.</p>	<p>Освіта, у свою чергу, суттєво впливає на філософію, стаючи її практикою. У зв'язку з цим американський філософ і педагог Дж. Дьюї переконував, що філософська теорія не буде жити, коли вона байдуже відноситься до виховання. Виходячи з цього, він розглядав результати освітньої діяльності як головний критерій істини її філософських заasad, а систему освіти – як важливіший засіб «вдосконалення суспільства», вирішення його найгостріших проблем. Йдеться про таку взаємодію між філософією і освітою яка є суттєвою у розвитку людства, що й призводить до їх інтеграції в філософії освіти.</p> <p>На думку академіка В.Андрущенка, освіта є «фокусом суперечливих і складних проблем сучасної епохи, поєднуючи суспільне й індивідуальне, цивілізаційне і культурне, раціональне й ірраціональне, знання і віру, знання і мораль. У сучасному світі освіта – одна з домінант у житті людини й суспільства [9, с. 5]». Економічні, технологічні, соціальні, інформаційні, комунікативні тощо зміни, динамізм і різноманітність знання підносять значення освіти на вищій щабель і потребують адекватної системи її організації. Водночас загострення кризових явищ у світі актуалізує проблему пошуку нових шляхів подальшого розвитку освіти. Рух до нової системи освіти «пов'язаний зі зміною ролі і статусу людини, зі становленням і розвитком творчого характеру мислення, з інтеграцією наукового знання та інших засобів пізнання і самопізнання», – підкреслює В. Андрущенко.</p> <p>Покликання [9] – це: Андрущенко В. П. Роздуми про освіту : статті, нариси, інтерв'ю / Андрущенко В. П. – К. : Знання України, 2004. – 601 с.</p>
<p>С. 81.</p>	<p>С. 78–79.</p>
<p>Оновлення освіти такого рівня складності в таких суперечливих умовах потребує узагальнень діалектичного характеру, нових тенденцій і фундаментального філософського обґрунтування. До завдань, розв'язання яких може забезпечити реальну, а не декларативну пріоритетність освіти, академік В. Кремень відносить і таке: «Виробити у людини здатність до свідомого і ефективного функціонування в умовах небувалого ускладнення відносин у глобалізованому, інформаційному суспільстві, зрослої комунікативності життя та інформаційної насиченості середовища життєдіяльності [159, с. 10-11]». Ці та інші вимоги щодо освіти обумовлюють необхідність перегляду ряду звичних упродовж десятиліть і століть характеристик, усталених норм освітньої діяльності. Значна роль у процесі модернізації освіти належить філософії освіти.</p> <p>Покликання [159] у Молодиченка – це те саме, що [158] у Скубашевської: Кремень В. Г. Освіта і наука в Україні – інноваційні аспекти. Стратегія. Реалізація. Результати / В. Г. Кремень. – К.: Грамота, 2005. – 448 с. Текст переписаний разом із готовим покликанням.</p>	<p>Оновлення освіти такого рівня складності в таких суперечливих умовах потребує узагальнень діалектичного характеру, нових тенденцій і фундаментального філософського обґрунтування. До завдань, розв'язання яких може забезпечити реальну, а не декларативну пріоритетність освіти, академік В.Кремень відносить і таке: «Виробити у людини здатність до свідомого і ефективного функціонування в умовах небувалого ускладнення відносин у глобалізованому, інформаційному суспільстві, зрослої комунікативності життя та інформаційної насиченості середовища життєдіяльності [158, с. 10-11]». Ці та інші вимоги щодо освіти обумовлюють необхідність перегляду ряду звичних упродовж десятиліть і століть характеристик, усталених норм освітньої діяльності. Значна роль у процесі модернізації освіти належить філософії освіти.</p>
<p>С. 117–118.</p>	<p>С. 320.</p>
<p>Наукова діяльність безпосередньо впливає на якість навчального процесу, забезпечуючи наукову співпрацю викладачів і студентів, атмосферу твор-</p>	<p>Наукова діяльність безпосередньо впливає на якість навчального процесу, забезпечуючи наукову співпрацю викладачів і студентів, атмосферу твор-</p>

<p>чого пошуку. Для студентів це унікальна можливість опанувати сучасні наукові методики, доторкнутися до глибинних наукових проблем обраної ними галузі знань і стати продовжувачами традицій і досягнень кращих науковців України.</p> <p>Не менш важливим завданням є створення в університетах наукової продукції, конкурентоспроможної на світовому ринку, що забезпечила б інноваційний розвиток економіки та суспільства України.</p>	<p>чого пошуку. Для студентів це унікальна можливість опанувати сучасні наукові методики, доторкнутися до глибинних наукових проблем обраної ними галузі знань і стати продовжувачами традицій і досягнень кращих науковців України.</p> <p>По-шосте, не менш важливим завданням забезпечення якісної освіти є створення наукової продукції, конкурентоспроможної на світовому ринку, що забезпечила б інноваційний розвиток економіки та суспільства України.</p>
<p>С. 124–125.</p>	<p>С. 136.</p>
<p>По-перше, слід підготувати людину до життя в інноваційному за типом розвитку суспільстві, що закономірно стверджується в сучасному світі. Для цього освіта і система виховання повинні переорієнтуватися на формування у дитини, молодшої людини інноваційного типу культури, інноваційного типу мислення і готовності до інноваційного типу дій. Динамізм розвитку, змінність як така стає сутнісною рисою способу життя людини. І сформувати людину, здатну творити і органічно сприймати зміни – значить і людину зробити успішною і забезпечити системний прогрес суспільства.</p>	<p>Слід підготувати людину до життя в інноваційному за типом розвитку суспільстві, що закономірно стверджується в сучасному світі. Для цього освіта і система виховання повинні переорієнтуватися на формування у дитини, молодшої людини інноваційного типу культури, інноваційного типу мислення і готовності до інноваційного типу дій. Динамізм розвитку, змінність як така стає сутнісною рисою способу життя людини. І сформувати людину, здатну творити і органічно сприймати зміни – значить і людину зробити успішною і забезпечити системний прогрес суспільства.</p>
<p>С. 245–246.</p>	<p>С. 313.</p>
<p>На думку К.Пахотіна, якість освіти, як прояв академічної чесності, виступає інтелектуальним обличчям нації, адже якість освіти товар, з яким країна виходить на ринок інтелектуальної праці [220, с. 117]. Посилення академічної чесності в наданні освітніх послуг є одним з головних завдань сучасної державної політики, національним пріоритетом і передумовою національної безпеки держави, умовою реалізації прав громадян на освіту. Вироблення оптимальної соціально-економічної моделі розвитку суспільства, так само, як і моделі духовної, лежить насамперед у площині формування науково обґрунтованої політики в цій сфері.</p> <p>Додане покликання.</p>	<p>Слід зазначити, що проблема якості освіти останнім часом все більше стає предметом спеціальних досліджень. На думку К. Пахотіна, якість освіти виступає інтелектуальним обличчям нації, адже якість освіти товар, з яким країна виходить на ринок інтелектуальної праці. Поліпшення якості освіти є одним з головних завдань сучасної державної політики, національним пріоритетом і передумовою національної безпеки держави, умовою реалізації прав громадян на освіту. Вироблення оптимальної соціально-економічної моделі розвитку суспільства, так само, як і моделі духовної, лежить насамперед у площині формування науково обґрунтованої політики в цій сфері.</p>
<p>С. 246.</p>	<p>С. 313.</p>
<p>Якість, стверджує В.Вікторов, – найголовніший результативний чинник освіти. Якістю зробленого визначається доцільність витрачених зусиль і коштів [51, с. 54]. Взагалі якість – категорія філософська, об'єктивна й загальна. Якість – це внутрішня визначеність предмета, яка становить його специфіку, то відрізняє певний предмет від усіх інших. Якість є завжди. Інша річ, яка вона, наскільки відповідає нашим вимогам, вимогам суспільства. І природно, що всі людські зусилля свідомо і підсвідомо підпорядковуються тому, щоб у кінцевому підсумку забезпечити високу якість зробленого, високу якість життя. В загальному плані термін «якість» тлумачать з двох позицій. Існує філософський підхід, за яким якість – це саме те, що відрізняє освіту від інших соціальних явищ. У філософії ця категорія не має оціночного характеру, тому немає сенсу ставити питання про зміну якості, її оцінювання [288, с. 85]. Є й виробничий підхід, де йдеться про «якість продукції» як сукупність споживчих властивостей цієї продукції, які мають значення для споживачів.</p> <p>Додані покликання.</p>	<p>Якість, стверджує В.Вікторов, найголовніший результативний чинник освіти. Якістю зробленого визначається доцільність витрачених зусиль і коштів. Взагалі якість – категорія філософська, об'єктивна й загальна. Якість – це внутрішня визначеність предмета, яка становить його специфіку, то відрізняє певний предмет від усіх інших. Якість є завжди. Інша річ, яка вона, наскільки відповідає нашим вимогам, вимогам суспільства. І природно, що всі людські зусилля свідомо і підсвідомо підпорядковуються тому, щоб у кінцевому підсумку забезпечити високу якість зробленого, високу якість життя. В загальному плані термін «якість» тлумачать з двох позицій. Існує філософський підхід, за яким якість – це саме те, що відрізняє освіту від інших соціальних явищ. У філософії ця категорія не має оціночного характеру, тому немає сенсу ставити питання про зміну якості, її оцінювання. Є й виробничий підхід, де йдеться про «якість продукції» як сукупність споживчих властивостей цієї продукції, які мають значення для споживачів.</p>
<p>С. 246.</p>	<p>С. 313–314.</p>

<p>На думку фахівців до так званої продукції освіти можна віднести випусників, які здобули освіту ліпшої або гіршої якості [149, с. 89]. Тому саме з цих «виробничих» позицій словосполучення «якість освіти» є коректнішим. Втім, якість освіти – поняття складне. Вона традиційно пов'язується зі змістом і формою навчального процесу, що, як правило, ґрунтується на кваліфікації та досвіді викладачів [5, с. 66]. Проте швидкоплинність змін, що відбуваються у світі, примушує переглянути усталені погляди. У цьому сенсі не можуть залишатися осторонь змін ні структура, ні форма навчального процесу.</p> <p>Додані покликання.</p>	<p>На думку фахівців, до так званої продукції освіти можна віднести випусників, які здобули освіту ліпшої або гіршої якості. Тому саме з цих «виробничих» позицій словосполучення «якість освіти» є коректнішим. Втім, якість освіти – поняття складне. Вона традиційно пов'язується зі змістом і формою навчального процесу, що, як правило, ґрунтується на кваліфікації та досвіді викладачів. Проте швидкоплинність змін, що відбуваються у світі, примушує переглянути усталені погляди. У цьому сенсі не можуть залишатися осторонь змін ні структура, ні форма навчального процесу.</p>
<p>С. 246–247.</p>	<p>С. 314.</p>
<p>В сучасному розумінні якість освіти – це не лише характеристика суми знань, засвоєних людиною. У світі, де знання і технології оновлюються швидше, ніж життя одного покоління людей, слід спрямувати навчальний процес не тільки на засвоєння базових знань, а й на набуття потреби, умінь і навичок самостійно засвоювати нові знання та інформацію протягом усього життя й ефективно використовувати їх на практиці, вміння сприймати зміни, які стають невід'ємною рисою буття людини, готовності вчасно відмовитися від старого досвіду й норм поведінки. На думку В.Кременя, людина XXI ст. з огляду на зв'язки глобалізаційного характеру перебуває в значно складнішому соціальному, професійному середовищі й у більш суперечливому соціумі [161]. Тому якість освіти має включати і характеристику формування таких рис, як толерантність, сприйняття інших культур, релігій, цінностей, уміння спілкуватися з їх носіями. На думку В. Вікторова, особливої ваги у XXI ст. набуває і такий критерій якості освіти, як ступінь її адекватності природним здібностям кожної людини, особистісно орієнтований характер освіти [51, с. 55]. Максимальне наближення освіти й виховання до розкриття природних здібностей кожної людини – мета педагогіки. Тому важливо, щоб освіта була максимально різноманітною, демократичною та особистісно орієнтованою. Отже, академічна чесність є феноменом системним, багатограним, реальним і постає цінністю, соціокультурним чинником існування суспільства.</p>	<p>В сучасному розумінні якість освіти – це не лише характеристика суми знань, засвоєних людиною. У світі, де знання і технології оновлюються швидше, ніж життя одного покоління людей, слід спрямувати навчальний процес не тільки на засвоєння базових знань, а й на набуття потреби, умінь і навичок самостійно засвоювати нові знання та інформацію протягом усього життя й ефективно використовувати їх на практиці, вміння сприймати зміни, які стають невід'ємною рисою буття людини, готовності вчасно відмовитися від старого досвіду й норм поведінки. На думку В. Кременя, людина XXI ст. з огляду на зв'язки глобалізаційного характеру перебуває в значно складнішому соціальному, професійному середовищі й у більш суперечливому соціумі. Тому якість освіти має включати і характеристику формування таких рис, як толерантність, сприйняття інших культур, релігій, цінностей, уміння спілкуватися з їх носіями. На думку В. Вікторова, особливої ваги у XXI ст. набуває і такий критерій якості освіти, як ступінь її адекватності природним здібностям кожної людини, особистісно орієнтований характер освіти. Максимальне наближення освіти й виховання до розкриття природних здібностей кожної людини – мета педагогіки. Тому важливо, щоб освіта була максимально різноманітною, демократичною та особистісно орієнтованою. Отже, якісна освіта є феноменом системним, багатограним, реальним і постає цінністю, соціокультурним чинником існування суспільства.</p>
<p>С. 247–248.</p>	<p>С. 314–315.</p>
<p>Аналізуючи праці С.Ніколаєнка [205], Є.Владимірської [54] та інших науковців, можна стверджувати, що академічна чесність характеризується такими складовими:</p> <p>По-перше, якістю навчально-методичної бази, що передбачає ресурсне забезпечення закладів освіти на належному рівні, залучення до навчального процесу не тільки таких якісних, традиційних компонентів, як підручники, а й нових сучасних засобів і методів пізнання, пов'язаних із сучасними технічними можливостями;</p> <p>По-друге, якістю педагогічних кадрів та професорсько-викладацького складу, що передбачає переоцінку соціальної ролі викладача: сьогодні вчитель і викладач – не тільки абсолютний носій знань, він має виконувати місію духовного поводири дитини, має стати для неї водночас джерелом авторитетної інформації, майстром навчання способів оволодіння різнопредметною діяльністю, бути організатором пізнавального діалогу дитини з навколишнім світом, людьми, самим собою, особистим</p>	<p>Аналізуючи праці С.Ніколаєнка, В.Кременя, Є.Владимірської та інших науковців, можна стверджувати, що якість освіти, як суспільна цінність характеризується такими складовими:</p> <p>По-перше, якістю навчально-методичної бази, що передбачає ресурсне забезпечення закладів освіти на належному рівні, залучення до навчального процесу не тільки таких якісних, традиційних компонентів, як підручники, а й нових сучасних засобів і методів пізнання, пов'язаних із сучасними технічними можливостями;</p> <p>По-друге, якістю педагогічних кадрів та професорсько-викладацького складу, що передбачає переоцінку соціальної ролі викладача: сьогодні вчитель і викладач – не тільки абсолютний носій знань, він має виконувати місію духовного поводири дитини, має стати для неї водночас джерелом авторитетної інформації, майстром навчання способів оволодіння різнопредметною діяльністю, бути організатором пізнавального діалогу дитини з навколишнім світом, людьми, самим собою, особистим</p>

<p>психологом і психотерапевтом, соціальним працівником і наставником [78, с. 124];</p> <p>По-третє, якістю об'єкта навчання (в середній освіті) – це рівень навченості школярів, міцність і глибина їхніх знань, практичних умінь, сформованість пізнавальних інтересів, інтелекту, особистісних якостей, світоглядної позиції тощо; у вищій освіті – це рівень підготовки фахівців, здатних до ефективної професійної діяльності, до швидкої адаптації в умовах науково-технічного прогресу, які володіють технологіями в межах свого фаху, вмінням використовувати свої знання при вирішенні професійних завдань.</p>	<p>психологом і психотерапевтом, соціальним працівником і наставником.</p> <p>По-третє, якістю об'єкта навчання: у середній освіті це рівень навченості школярів, міцність і глибина їхніх знань, практичних умінь, сформованість пізнавальних інтересів, інтелекту, особистісних якостей, світоглядної позиції тощо; у вищій освіті – це рівень підготовки фахівців, здатних до ефективної професійної діяльності, до швидкої адаптації в умовах науково-технічного прогресу, які володіють технологіями в межах свого фаху, вмінням використовувати свої знання при вирішенні професійних завдань.</p>
<p>С. 248.</p>	<p>С. 315.</p>
<p>С.Шишов і В.Кальней, визначаючи академічну чесність освіти як міру задоволеності очікувань різних учасників процесу освіти від наданих освітніми установами освітніх послуг або міру досягнення поставлених в освіті цілей та завдань [308, с. 171-172]. Звідси, на наш погляд, якість освіти особистості, як прояв академічної чесності, можна визначити як співвідношення мети та результату освітньої діяльності. Ніякі результати не можна визнавати добрими, якими б значими вони не були, якщо той, хто навчається, може досягти більшого, та ніякі результати, якими б незначними вони не були, не можна визнавати поганими, якщо вони відповідають максимальним можливостям особистості. Таким чином, академічна чесність має два аспекти: відповідність освітнім стандартам і відповідність запитам споживачів освітніх послуг.</p>	<p>С.Шишов і В.Кальней, визначаючи якість освіти як міру задоволеності очікувань різних учасників процесу освіти від наданих освітніми установами освітніх послуг або міру досягнення поставлених в освіті цілей та завдань [394, с. 171-172]. Звідси, на наш погляд, якість освіти особистості можна визначити як співвідношення мети та результату освітньої діяльності. Ніякі результати не можна визнавати добрими, якими б значими вони не були, якщо той, хто навчається, може досягти більшого, та ніякі результати, якими б незначними вони не були, не можна визнавати поганими, якщо вони відповідають максимальним можливостям особистості. Таким чином, якість освіти має принаймні два аспекти: відповідність освітнім стандартам і відповідність запитам споживачів освітніх послуг.</p>
<p>С. 248–249.</p>	<p>С. 317.</p>
<p>Отже, академічна чесність в освіті – це багатовимірне методологічне поняття, яке різнобічно віддзеркалює суспільне життя – соціальні, економічні, політичні, педагогічні, демографічні та інші життєво значущі для розвитку людини сторони життя. Як системний об'єкт її характеризують якість мети, якість педагогічного процесу і якість результату. У широкому сенсі академічна чесність розуміється як збалансована відповідність процесу, результату і самої освітньої системи меті, потребам і соціальним нормам (стандартам) освіти; у вузькому розумінні – перелік вимог до особистості, освітнього середовища й системи освіти, яка реалізує їх на певних етапах навчання людини, якому відповідає певна сукупність показників. Як зазначає більшість дослідників, якість освіти – це узагальнений показник розвитку суспільства в певному часовому вимірі, тому його треба розглядати в динаміці тих змін, що характеризують поступ держави в контексті світових тенденцій.</p>	<p>Таким чином, якість освіти – це багатовимірне методологічне поняття, яке різнобічно віддзеркалює суспільне життя – соціальні, економічні, політичні, педагогічні, демографічні та інші життєво значущі для розвитку людини сторони життя. Як системний об'єкт її характеризують якість мети, якість педагогічного процесу і якість результату. У широкому сенсі якість освіти розуміється як збалансована відповідність процесу, результату і самої освітньої системи меті, потребам і соціальним нормам (стандартам) освіти; у вузькому розумінні – перелік вимог до особистості, освітнього середовища й системи освіти, яка реалізує їх на певних етапах навчання людини, якому відповідає певна сукупність показників. Як зазначає більшість дослідників, якість освіти – це узагальнений показник розвитку суспільства в певному часовому вимірі, тому його треба розглядати в динаміці тих змін, що характеризують поступ держави в контексті світових тенденцій.</p>
<p>С. 249–250.</p>	<p>С. 317–318.</p>
<p>Педагогічні дослідження та практика освітянської діяльності в Україні доводять, що для забезпечення академічної чесності в освіті, освітніх послуг необхідно вирішити два стратегічних завдання: спрямувати педагогічну науку на розробку та впровадження стратегії розвитку освіти, перспектив відродження й розбудови національної школи та розробити та впровадити у навчальний процес інтенсивні дидактичні системи, індивідуальні навчальні матеріали у поєднанні з комп'ютером і багатофункціональними сучасними інформаційними технологіями [281, с. 13-14]. Однак цим проблема забезпечення якості освіти не завершується.</p>	<p>Педагогічні дослідження та практика освітянської діяльності в Україні доводять, що для забезпечення високої якості освіти, освітніх послуг необхідно вирішити два стратегічних завдання: спрямувати педагогічну науку не розробку та впровадження стратегії розвитку освіти, перспектив відродження й розбудови національної школи та розробити та впровадити у навчальний процес інтенсивні дидактичні системи, індивідуальні навчальні матеріали у поєднанні з комп'ютером і багатофункціональними сучасними інформаційними технологіями. Однак цим проблема забезпечення якості освіти не завершується.</p>

<p>Фахівці зазначають, що тут необхідно вирішувати цілий комплекс завдань [7; 149]. Серед них необхідність удосконалення схеми організації прийому на перший курс, запровадивши сучасні технології тестування та усунувши подвійні стандарти оцінки знань. В.Кремень підкреслює, що проблема об'єктивності прийому за рівнем знань ще більше стосується закладів недержавної форми власності [162].</p>	<p>Фахівці зазначають, що тут необхідно вирішувати цілий комплекс завдань. По-перше, потрібно переглянути схеми організації прийому на перший курс, запровадивши сучасні технології тестування та усунувши подвійні стандарти оцінки знань. В.Кремень підкреслює, що проблема об'єктивності прийому за рівнем знань ще більше стосується закладів недержавної форми власності.</p>
<p>С. 250.</p>	<p>С. 318.</p>
<p>Суттєве значення у досягненні академічної чесності, високого рівня якості освіти та її відповідності європейським нормам мають державні стандарти. Сьогодні завершено розробку професійних частин галузевих стандартів для 95% спеціальностей підготовки молодших спеціалістів та 70% напрямів підготовки бакалаврів. Підготовлено і подано до Кабінету Міністрів проекти державних складових стандарту – Перелік кваліфікацій та Перелік напрямів і спеціальностей. При розробці стандартів враховуються започатковані в Європі процеси щодо створення єдиного освітнього простору. МОН докладає максимум зусиль для руху в напрямі європейського освітнього простору. Рекомендації до нормативних вимог визначаються в Лісабонській та Болонській конвенціях, які головною умовою відповідності систем освіти називають компетентність випускника вищого навчального закладу [25, с. 93].</p>	<p>По-друге, суттєве значення у досягненні високого рівня якості освіти та її відповідності європейським нормам мають державні стандарти. Сьогодні завершено розробку професійних частин галузевих стандартів для 95% спеціальностей підготовки молодших спеціалістів та 70% напрямів підготовки бакалаврів [55]. Підготовлено і подано до Кабінету Міністрів проекти державних складових стандарту – Перелік кваліфікацій та Перелік напрямів і спеціальностей. При розробці стандартів враховуються започатковані в Європі процеси щодо створення єдиного освітнього простору. Міністерство освіти і науки докладає максимум зусиль для руху в напрямі європейського освітнього простору. Рекомендації до нормативних вимог визначаються в Лісабонській та Болонській конвенціях, які головною умовою відповідності систем освіти називають компетентність випускника вищого навчального закладу.</p>
<p>С. 251.</p>	<p>С. 318–319.</p>
<p>Проблема забезпечення академічної чесності вимагає й ефективної діагностики якості знань, наближення цього процесу до європейських вимог. Формально в системі нашої вищої освіти використовуються практично ті ж самі методики атестації студентів. Але не так широко застосовуються комп'ютерні технології, поточне тестування, низький рівень вимогливості викладачів. У цьому контексті І.Каленюк, та К.Корсак зазначають, що необхідно вжити заходів щодо підвищення ефективності цього процесу [138], зокрема: проведення ректорських контрольних; перевірок і контрольних, що проводить Державна інспекція, осучаснення методик їх здійснення; роботи комісій, що здійснюють перевірку в процесі проведення ліцензування та акредитації. Посилення академічної чесності неможливе без введення такого багатоцільового механізму як Європейська система тестів і стандартів. Найпрогресивніші стандарти і технології не дадуть потрібного результату в досягненні академічної чесності без навчально-методичного та інформаційного забезпечення [295]. Слід наполегливо стимулювати професорсько-викладацький склад ВНЗ працювати з комп'ютерними інформаційними технологіями. Без використання мультимедійних технологій та введення відповідних змін до навчальних програм з дисциплін і перегляду методики навчання забезпечити сучасний рівень освоєння фахових дисциплін просто неможливо. З іншого боку, все більшої ролі набутиме лектор-вчений, викладач-творець, який несе в студентську аудиторію власні розробки і результати своїх наукових досліджень.</p>	<p>По-третє, проблема забезпечення якісної освіти вимагає й ефективної діагностики якості знань, наближення цього процесу до європейських вимог. Формально в системі нашої вищої освіти використовуються практично ті ж самі методики атестації студентів. Але не так широко застосовуються комп'ютерні технології, поточне тестування, низький рівень вимогливості викладачів. У цьому контексті І.Каленюк, та К.Корсак зазначають, що необхідно вжити заходів щодо підвищення ефективності цього процесу, зокрема: проведення ректорських контрольних; перевірок і контрольних, що проводить Державна інспекція, осучаснення методик їх здійснення; роботи комісій, що здійснюють перевірку в процесі проведення ліцензування та акредитації. Підвищення якості освіти неможливе без введення такого багатоцільового механізму як Європейська система тестів і стандартів. За своїми масштабами, зауважує В.Кремень, це надзвичайно багатопланова і високозатратна перебудова схеми організації навчального процесу. Але уникнути цього не можна, як не можемо залишатись осторонь розвитку світової освіти.</p> <p>По-четверте. Найпрогресивніші стандарти і технології не дадуть потрібного результату якості освіти без навчально-методичного та інформаційного забезпечення. Слід наполегливо стимулювати професорсько-викладацький склад ВНЗ працювати з комп'ютерними інформаційними технологіями. Без використання мультимедійних технологій та введення відповідних змін до навчальних програм з дисциплін і перегляду методики навчання забезпечити сучасний рівень освоєння фахових дисциплін просто неможливо. З іншого боку, все більшої ролі набутиме лектор-вчений, викладач-творець, який несе в студентську аудиторію власні розробки і результати своїх наукових досліджень.</p>

	<p>С. 251–252.</p> <p>У роботі з поліпшення академічної чесності в освіті потрібно керуватися тим, що студент має відбуватися не тільки як кваліфікований фахівець, здатний працювати в умовах ринкової економіки, а й як особистість, громадянин, патріот Української держави [257]. Тому і навчальний процес, виховна робота та й усі аспекти перебування студента в навчальному закладі повинні сприяти досягненню результату. З огляду на це актуальним завданням залишається підвищення рівня викладання соціально-гуманітарних та економічних наук, правової та загальної культури, рівня володіння українською та іноземними мовами, моральний стан у колективах. Слід бачити в студенті партнера, сприяти розвитку студентського самоврядування, націлювати його і допомагати у вирішенні всіх питань щодо умов навчання, побуту в гуртожитках, працевлаштування, розвитку студентської творчості, фізкультури і спорту. Все це сприятиме вихованню почуття національної гідності, патріотизму, високої загальної культури, громадянського обов'язку перед своїм народом і державою.</p>
<p>С. 252.</p> <p>Важливою складовою академічної чесності є піклування про стан здоров'я студентів. Зростає кількість тих, хто потребує особливої уваги, кількість студентів, що постраждали від чорнобильської катастрофи, дітей-сиріт і дітей з фізичними вадами. Якщо додати до цього поширення наркоманії, пияцтва та інших шкідливих звичок, то кожному небайдужому стануть зрозумілими і масштаби роботи. Досвід кращих європейських вузів показує, що можна органічно поєднувати спорт високих досягнень і фізичну реабілітацію всього студентства [261].</p> <p>Таким чином, проблема забезпечення академічної чесності в освіті є багатоплановою та досить складною. Така проблема є загальнодержавною, регіональною і локальною для кожного навчального закладу. Розв'язання цих проблем зумовлює необхідність розроблення та впровадження стратегії і тактики діяльності педагогічних колективів.</p>	<p>С. 320.</p> <p>По-сьоме, у роботі з поліпшення ефективності вищої школи потрібно керуватися тим, що студент має відбуватися не тільки як кваліфікований фахівець, здатний працювати в умовах ринкової економіки, а й як особистість, громадянин, патріот Української держави. Тому і навчальний процес, виховна робота та й усі аспекти перебування студента в навчальному закладі повинні сприяти досягненню результату. З огляду на це актуальним завданням залишається підвищення рівня викладання соціально-гуманітарних та економічних наук, правової та загальної культури, рівня володіння українською та іноземними мовами, моральний стан у колективах. Слід бачити в студенті партнера, сприяти розвитку студентського самоврядування, націлювати його і допомагати у вирішенні всіх питань щодо умов навчання, побуту в гуртожитках, працевлаштування, розвитку студентської творчості, фізкультури і спорту. Все це сприятиме вихованню почуття національної гідності, патріотизму, високої загальної культури, громадянського обов'язку перед своїм народом і державою.</p>
<p>С. 269.</p> <p>Соціально-економічна система, до якої сьогодні прямує людство, може впевнено називатися інформаційним суспільством, головною рисою якого є те, що виробництво і споживання інформації складає основу економічної системи та соціальної стратифікації суспільства. Продуктивну основу інформаційного суспільства складають інформаційні засоби виробництва, головним продуктом споживання є інформаційні товари і послуги, а головним чинником структуризації – інформація. Саме інформація – єдиний продукт, виробництво якого можна нарощувати безмежно за умов наявності матеріальних обмежень.</p>	<p>С. 320–321.</p> <p>По-восьме, важливою складовою підвищення якості освіти є стан здоров'я студентів. Зростає кількість тих, хто потребує особливої уваги, кількість студентів, що постраждали від чорнобильської катастрофи, дітей-сиріт і дітей з фізичними вадами. Якщо додати до цього поширення наркоманії, пияцтва та інших шкідливих звичок, то кожному небайдужому стануть зрозумілими і масштаби роботи. Досвід кращих вузів показує, що можна органічно поєднувати спорт високих досягнень і фізичну реабілітацію всього студентства.</p> <p>Таким чином, проблема забезпечення якості освіти як суспільної цінності є багатоплановою та досить складною. Проблема якості освіти є загальнодержавною, регіональною і локальною для кожного навчального закладу. Розв'язання цих проблем зумовлює необхідність розроблення та впровадження стратегії і тактики діяльності педагогічних колективів.</p>
<p>С. 269.</p>	<p>С. 68–69.</p> <p>Отже, соціально-економічна система, до якої сьогодні прямує людство, може впевнено називатися інформаційним суспільством, головною рисою якого є те, що виробництво і споживання інформації складає основу економічної системи та соціальної стратифікації суспільства. Продуктивну основу інформаційного суспільства складають інформаційні засоби виробництва, головним продуктом споживання є інформаційні товари і послуги, а головним чинником структуризації – інформація. Саме інформація – єдиний продукт, виробництво якого можна нарощувати безмежно за умов наявності матеріальних обмежень. Це єдина природна субстанція, здобування якої із середовища не наносить прямого збитку природі. Інформація – це природна реальність, котра містить характерні ознаки предметів і явищ природи, які проявляються в просторі та часі [206, с. 64].</p>
<p>С. 269.</p> <p>Наука й освіта відіграють провідну роль у розвитку інформаційного суспільства. Багато складових елементів цього суспільства – наслідок наукових і</p>	<p>С. 72.</p> <p>Наука й освіта відіграють провідну роль у розвитку інформаційного суспільства. Багато складових елементів цього суспільства – наслідок наукових і</p>

<p>технічних досягнень, які стали можливими завдяки спільному використанню результатів досліджень. Освіта, знання, інформація і зв'язок узаasadничують розвиток людини, її ініціативності й благоденства. Мало того, інформаційні та комунікаційні технології мають необмежений вплив майже на всі аспекти нашого життя. Стрімкий прогрес цих технологій відкриває зовсім нові перспективи досягнення більш високих рівнів розвитку. Здатність інформаційних і комунікаційних технологій послабити вплив багатьох традиційних перешкод, насамперед пов'язаних із часом та відстанню, вперше в історії дозволяє використовувати потенціал цих технологій на благо мільйонів людей в усіх куточках земної кулі.</p>	<p>технічних досягнень, які стали можливими завдяки спільному використанню результатів досліджень. Освіта, знання, інформація і зв'язок узаasadничують розвиток людини, її ініціативності й благоденства. Мало того, інформаційні та комунікаційні технології мають необмежений вплив майже на всі аспекти нашого життя. Стрімкий прогрес цих технологій відкриває зовсім нові перспективи досягнення більш високих рівнів розвитку. Здатність інформаційних і комунікаційних технологій послабити вплив багатьох традиційних перешкод, насамперед пов'язаних із часом та відстанню, вперше в історії дозволяє використовувати потенціал цих технологій на благо мільйонів людей в усіх куточках земної кулі.</p>
<p>С. 269–270.</p>	<p>С. 72–73.</p>
<p>Тому необхідним елементом інформаційного суспільства є забезпечення кожному можливості не тільки мати доступ до інформації, ідей і знань, але й робити в їх розвиток власний внесок. Спільне використання та розширення глобальних знань з метою розвитку може посилитися через усунення бар'єрів у рівноправному доступі до інформації для діяльності в галузі економіки, політики, охорони здоров'я, культури, освіти і науки, а також через спрощення доступу до інформації.</p> <p>Кожна людина повинна мати можливість оволодіти необхідними навичками і знаннями для розуміння, активної участі й повноцінного користування ресурсами інформаційного суспільства та економіки, яка ґрунтується на знаннях. Необхідно сприяти застосуванню інформаційних технологій на всіх рівнях освіти, професійної підготовки та розвитку людських ресурсів з урахуванням особливих потреб усіх зацікавлених осіб.</p> <p>Безперервна освіта і освіта для дорослих, професійна перепідготовка, навчання протягом усього життя, дистанційне навчання та інші спеціальні послуги можуть зробити істотний внесок у розширення можливостей працевлаштування і допомогти людям скористатися новими можливостями, які пропонують інформаційні технології для традиційних робочих місць, самозайнятості та нових професій. Рівень інформованості й інформаційна грамотність стосовно цього – необхідний фундамент, який забезпечує саме система освіти.</p>	<p>Тому необхідним елементом інформаційного суспільства є забезпечення кожному можливості не тільки мати доступ до інформації, ідей і знань, але й робити в їх розвиток власний внесок. Спільне використання та розширення глобальних знань з метою розвитку може посилитися через усунення бар'єрів у рівноправному доступі до інформації для діяльності в галузі економіки, політики, охорони здоров'я, культури, освіти і науки, а також через спрощення доступу до інформації.</p> <p>Кожна людина повинна мати можливість оволодіти необхідними навичками і знаннями для розуміння, активної участі й повноцінного користування ресурсами інформаційного суспільства та економіки, яка ґрунтується на знаннях. Необхідно сприяти застосуванню інформаційних технологій на всіх рівнях освіти, професійної підготовки та розвитку людських ресурсів з урахуванням особливих потреб усіх зацікавлених осіб.</p> <p>Безперервна освіта і освіта для дорослих, професійна перепідготовка, навчання протягом усього життя, дистанційне навчання та інші спеціальні послуги можуть зробити істотний внесок у розширення можливостей працевлаштування і допомогти людям скористатися новими можливостями, які пропонують інформаційні технології для традиційних робочих місць, самозайнятості та нових професій. Рівень інформованості й інформаційна грамотність стосовно цього – необхідний фундамент, який забезпечує саме система освіти [268, с. 20]. <...></p>
<p>С. 270.</p>	<p>С. 77.</p>
<p>Особливе значення для реалізації цих завдань має прийнята другим Всеукраїнським з'їздом працівників освіти і затверджена указом Президента України Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті. Розроблена зусиллями десятків тисяч освітян, науковців, практичних політиків, діячів науки і культури, пересічних громадян, які надсилали свої пропозиції, брали участь в дискусіях та обговореннях проекту, Доктрина утверджує реалістичний курс розвитку освіти в контексті пост-соціалістичних перетворень, в умовах утвердження демократичних і ринкових відносин, становлення інформаційного суспільства, перманентного оновлення та актуалізації знання у світовому глобалізаційному просторі.</p>	<p>Особливе значення для реалізації цих завдань має прийнята другим Всеукраїнським з'їздом працівників освіти і затверджена указом Президента України Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті. Розроблена зусиллями десятків тисяч освітян, науковців, практичних політиків, діячів науки і культури, пересічних громадян, які надсилали свої пропозиції, брали участь в дискусіях та обговореннях проекту, Доктрина утверджує реалістичний курс розвитку освіти в контексті пост-соціалістичних перетворень, в умовах утвердження демократичних і ринкових відносин, становлення інформаційного суспільства, перманентного оновлення та актуалізації знання у світовому глобалізаційному просторі.</p>
<p>С. 271.</p>	<p>С. 77–78.</p>
<p>Принциповими в ній є положення про необхідність забезпечення кожному громадянину України рівного доступу до якісної освіти; утвердження но-</p>	<p>Принциповими в ній є положення про необхідність забезпечення кожному громадянину України рівного доступу до якісної освіти; утвердження но-</p>

<p>вітніх інформаційних педагогічних технологій; впровадження мовних стратегій освіти; демократизація освіти і її адаптація до ринкових перетворень; підвищення конкурентоздатності в світовому освітньому просторі. Вона спрямовується на утвердження національних інтересів, має здійснюватися впродовж життя, відповідати потребам особистості і суспільства, які постійно змінюються [202].</p> <p>Освіта, у свою чергу, суттєво впливає на філософію, стаючи її практикою. У зв'язку з цим американський філософ і педагог Дж. Дьюї переконував, що філософська теорія не буде жити, коли вона байдуже відноситься до виховання. Виходячи з цього, він розглядав результати освітньої діяльності як головний критерій істини її філософських заasad, а систему освіти – як важливіший засіб «вдосконалення суспільства», вирішення його найгостріших проблем. Йдеться про таку взаємодію між філософією і освітою яка є суттєвою у розвитку людства, що й призводить до їх інтеграції в філософії освіти.</p>	<p>вітніх інформаційних педагогічних технологій; впровадження мовних стратегій освіти; демократизація освіти і її адаптація до ринкових перетворень; підвищення конкурентоздатності в світовому освітньому просторі. Вона спрямовується на утвердження національних інтересів, має здійснюватися впродовж життя, відповідати потребам особистості і суспільства, які постійно змінюються [11, с. 40].</p> <p>Освіта, у свою чергу, суттєво впливає на філософію, стаючи її практикою. У зв'язку з цим американський філософ і педагог Дж. Дьюї переконував, що філософська теорія не буде жити, коли вона байдуже відноситься до виховання. Виходячи з цього, він розглядав результати освітньої діяльності як головний критерій істини її філософських заasad, а систему освіти – як важливіший засіб «вдосконалення суспільства», вирішення його найгостріших проблем. Йдеться про таку взаємодію між філософією і освітою яка є суттєвою у розвитку людства, що й призводить до їх інтеграції в філософії освіти.ë</p>
<p>С. 271.</p>	<p>С. 78.</p>
<p>На думку академіка В.Андрущенка, освіта є «фрагментом суперечливих і складних проблем сучасної епохи, поєднуючи суспільне й індивідуальне, цивілізаційне і культурне, раціональне й ірраціональне, знання і віру, знання і мораль. У сучасному світі освіта – одна з домінант у житті людини й суспільства [16, с. 5]». Економічні, технологічні, соціальні, інформаційні, комунікативні тощо зміни, динамізм і різноманітність знання підносять значення освіти на вищий щабель і потребують адекватної системи її організації. Водночас загострення кризових явищ у світі актуалізує проблему пошуку нових шляхів подальшого розвитку освіти. Рух до нової системи освіти «пов'язаний зі зміною ролі і статусу людини, зі становленням і розвитком творчого характеру мислення, з інтеграцією наукового знання та інших засобів пізнання і самопізнання», – підкреслює В.Андрущенко.</p>	<p>На думку академіка В.Андрущенка, освіта є «фрагментом суперечливих і складних проблем сучасної епохи, поєднуючи суспільне й індивідуальне, цивілізаційне і культурне, раціональне й ірраціональне, знання і віру, знання і мораль. У сучасному світі освіта – одна з домінант у житті людини й суспільства [9, с. 5]». Економічні, технологічні, соціальні, інформаційні, комунікативні тощо зміни, динамізм і різноманітність знання підносять значення освіти на вищий щабель і потребують адекватної системи її організації. Водночас загострення кризових явищ у світі актуалізує проблему пошуку нових шляхів подальшого розвитку освіти. Рух до нової системи освіти «пов'язаний зі зміною ролі і статусу людини, зі становленням і розвитком творчого характеру мислення, з інтеграцією наукового знання та інших засобів пізнання і самопізнання», – підкреслює В. Андрущенко.</p>
<p>С. 272.</p>	<p>С. 78–79.</p>
<p>Оновлення освіти такого рівня складності в таких суперечливих умовах потребує узагальнень діалектичного характеру, нових тенденцій і фундаментального філософського обґрунтування. До завдань, розв'язання яких може забезпечити реальну, а не декларативну пріоритетність освіти, академік В.Кремень відносить і таке: «Виробити у людини здатність до свідомого і ефективного функціонування в умовах небувалого ускладнення відносин у глобалізованому, інформаційному суспільстві, зрослої комунікативності життя та інформаційної насиченості середовища життєдіяльності [159, с. 10-11]». Ці та інші вимоги щодо освіти обумовлюють необхідність перегляду ряду звичних упродовж десятиліть і століть характеристик, усталених норм освітньої діяльності. Значна роль у процесі модернізації освіти належить філософії освіти.</p> <p>Вітчизняні філософи інституалізують філософію освіти як окрему дисципліну. Більшість з них вважають за необхідне розроблення філософії освіти як спеціалізованої проміжної ланки між філософією та теорією педагогіки, своєрідного каналу трансляції філософських ідей на педагогічну діяльність. Така необхідність, на їх думку, впливає з того, що філософу дуже важко оволодівати педагогікою, а педагогу – філософією.</p>	<p>Оновлення освіти такого рівня складності в таких суперечливих умовах потребує узагальнень діалектичного характеру, нових тенденцій і фундаментального філософського обґрунтування. До завдань, розв'язання яких може забезпечити реальну, а не декларативну пріоритетність освіти, академік В.Кремень відносить і таке: «Виробити у людини здатність до свідомого і ефективного функціонування в умовах небувалого ускладнення відносин у глобалізованому, інформаційному суспільстві, зрослої комунікативності життя та інформаційної насиченості середовища життєдіяльності [158, с. 10-11]». Ці та інші вимоги щодо освіти обумовлюють необхідність перегляду ряду звичних упродовж десятиліть і століть характеристик, усталених норм освітньої діяльності. Значна роль у процесі модернізації освіти належить філософії освіти.</p> <p>Вітчизняні філософи інституалізують філософію освіти як окрему дисципліну. Більшість з них вважають за необхідне розроблення філософії освіти як спеціалізованої проміжної ланки між філософією та теорією педагогіки, своєрідного каналу трансляції філософських ідей на педагогічну діяльність. Така необхідність, на їх думку, впливає з того, що філософу дуже важко оволодівати педагогікою, а педагогу – філософією. <...></p>

С. 272–273.	С. 82–83.
<p>Однак, входження до інформаційної цивілізації означає, що людина і суспільство щорічно зіштовхуються з оновленими та новими знаннями і технологіями, інструментами, матеріалами й вимогами до якості виробничої діяльності, засобами передачі інформації, а також з новим соціокультурним середовищем. Оскільки нині не існує алгоритму адаптації до такої ситуації, необхідно насамперед навчити людину оперативного, системного і послідовно освоювати нові знання й інформацію по мірі їх накопичення та розвитку. Надходження нових знань і нової інформації – процес неперервний. А це своєю чергою означає необхідність забезпечення освіти протягом усього життя, яка повинна стати засобом і стилем суспільного й індивідуального існування особистості в інформаційному суспільстві. Отже, безперервна освіта – чинник, який забезпечує успішну соціалізацію індивіда в інформаційному суспільстві. Відтак інформатизація освіти виявляється необхідним механізмом, за допомогою якого система безперервної освіти формує особистість в процесі соціалізації.</p>	<p>Однак, входження до інформаційної цивілізації означає, що людина і суспільство щорічно зіштовхуються з оновленими та новими знаннями і технологіями, інструментами, матеріалами й вимогами до якості виробничої діяльності, засобами передачі інформації, а також з новим соціокультурним середовищем. Оскільки нині не існує алгоритму адаптації до такої ситуації, необхідно насамперед навчити людину оперативного, системного і послідовно освоювати нові знання й інформацію по мірі їх накопичення та розвитку. Надходження нових знань і нової інформації – процес неперервний. А це своєю чергою означає необхідність забезпечення освіти протягом усього життя, яка повинна стати засобом і стилем суспільного й індивідуального існування особистості в інформаційному суспільстві. Отже, безперервна освіта – чинник, який забезпечує успішну соціалізацію індивіда в інформаційному суспільстві. Відтак інформатизація освіти виявляється необхідним механізмом, за допомогою якого система безперервної освіти формує особистість в процесі соціалізації.</p>
С. 273.	С. 83.
<p>Інформаційне суспільство часто називають суспільством довічного навчання, оскільки кожний його громадянин має навчатися все своє активне трудове життя. Інформаційна революція, свідками якої ми є, вирішуючи одні завдання і проблеми, ставить перед суспільством інші. Наприклад, проблему інформаційних перевантажень, неможливості засвоїти й переробити колосальні обсяги інформації, встежити за всіма інноваціями тощо. Сучасна людина живе в умовах насиченого інформаційного середовища. Завдання освіти – навчити її жити в потоці інформації, створювати передумови й умови для безперервної самоосвіти. Адаптація особистості до великої кількості інформації відбувається повільно, а поріг насичення настає дуже швидко. Отже, необхідно навчити індивіда таким прийомам розумової діяльності, як пошук закономірностей, порівняння, бачення загального і виділення розходжень, пошук залежностей між об'єктами і поняттями (класифікація), мислення за аналогією, побудова логічних умовиводів.</p>	<p>Інформаційне суспільство часто називають суспільством довічного навчання, оскільки кожний його громадянин має навчатися все своє активне трудове життя. Інформаційна революція, свідками якої ми є, вирішуючи одні завдання і проблеми, ставить перед суспільством інші. Наприклад, проблему інформаційних перевантажень, неможливості засвоїти й переробити колосальні обсяги інформації, встежити за всіма інноваціями тощо. Сучасна людина живе в умовах насиченого інформаційного середовища. Завдання освіти – навчити її жити в потоці інформації, створювати передумови й умови для безперервної самоосвіти. Адаптація особистості до великої кількості інформації відбувається повільно, а поріг насичення настає дуже швидко. Отже, необхідно навчити індивіда таким прийомам розумової діяльності, як пошук закономірностей, порівняння, бачення загального і виділення розходжень, пошук залежностей між об'єктами і поняттями (класифікація), мислення за аналогією, побудова логічних умовиводів.</p>
С. 273–274.	С. 88–89.
<p>Водночас від стану справ у системі освіти значною мірою залежить успіх всього процесу соціальної модернізації і державотворення в Україні, оскільки саме тут повинні сформуватися ціннісні орієнтири та мотиви діяльності людей, адекватні тим формам соціального устрою й практики, які мають бути вибудовані в процесі реформ. А з огляду на те, що система освіти в інформаційному суспільстві перетворюється на основний генератор соціального розвитку, інституційні та структурно-функціональні зміни в країні можуть стати лише наслідком формування нової культури, нової моралі, нової смисложиттєвої орієнтації й розвитку нових культуротворюючих здібностей, що і є завданням системи освіти. Цей процес сам по собі настільки складний, що формування нової філософської парадигми національної системи освіти стало одним з головних чинників, який викликав до життя появу нової самостійної галузі знань – філософії освіти. Йдеться насамперед про розробку концептуальних і ціннісних засад процесу реформування культурно-</p>	<p>Водночас від стану справ у системі освіти значною мірою залежить успіх всього процесу соціальної модернізації і державотворення в Україні, оскільки саме тут повинні сформуватися ціннісні орієнтири та мотиви діяльності людей, адекватні тим формам соціального устрою й практики, які мають бути вибудовані в процесі реформ. А з огляду на те, що система освіти в інформаційному суспільстві перетворюється на основний генератор соціального розвитку, інституційні та структурно-функціональні зміни в країні можуть стати лише наслідком формування нової культури, нової моралі, нової смисложиттєвої орієнтації й розвитку нових культуротворюючих здібностей, що і є завданням системи освіти. Цей процес сам по собі настільки складний, що формування нової філософської парадигми національної системи освіти стало одним з головних чинників, який викликав до життя появу нової самостійної галузі знань – філософії освіти. Йдеться насамперед про розробку концептуальних і ціннісних засад процесу реформування культурно-</p>

	освітньої сфери, що неможливо без детальної концептуалізації нової парадигми системи освітньої діяльності та виявлення найбільш перспективних напрямів і форм реалізації її теоретичних положень в освітній практиці.	освітньої сфери, що неможливо без детальної концептуалізації нової парадигми системи освітньої діяльності та виявлення найбільш перспективних напрямів і форм реалізації її теоретичних положень в освітній практиці.
	С. 330.	С. 187–188.
	<p>Що ж відбувається з освітою в сучасному суспільстві, де Інтернет виступає не тільки засобом тотальної інформатизації, а й пост модернізації? Навчальний процес, тип спілкування між учнями, студентами та викладачем постає як безособовий обмін блоками інформаційних тестів або як чисто технічна взаємодія в рамках одного і того ж алгоритму [254, с. 119-122]. Ті, хто навчається за допомогою Інтернету, цілком ризикують втратити здібності, що дозволяють їм включатися в процеси породження і розвитку теоретичного знання, логічного мислення і цільової проектної дії [81, с. 178].</p> <p>Учні, студенти, які працюють з комп'ютером, отримують необмежені можливості «скачувати» інформацію з будь-якого питання. При чому саме це «скачування» повністю нівелює у них інтерес і здатність до самостійних відкриттів і пошуків істин. Вони стають все більш і більш ерудованими, але все менш і менш знаючими. З допомогою Інтернету вони потрапляють у світ, де все вже відомо і де треба лише правильно зорієнтуватись, щоб знайти необхідну відповідь. Відвідуючи «Всесвітню павутину», вихованці навчальних закладів сприймають Інтернет як реальність і швидко переконуються в тому, що мислення, напружена мисленнєва діяльність мозку непотрібна, а теоретичне знання і складні шляхи його здобуття і побудови не затребувані в сучасному інформаційному суспільстві.</p> <p>Примітка. Рерайтинг призвів до невдалого використання слів: «за допомогою Інтернет» (у Скубашевської написано правильніше: «за допомогою Інтернету»), «саме це «скачування»» (у Скубашевської теж правильніше: «само це «скачування»»).</p>	<p>Навчальний процес, тип спілкування між учнями, студентами та викладачами в контексті застосування інформаційних освітніх технологій постає безособовим обміном блоками інформаційних текстів або суто технічною взаємодією в межах одного й того самого алгоритму. Ті, хто навчається за допомогою Інтернету, ризикують остаточно втратити здібності, які дозволяють їм включатися в процеси породження й розвитку теоретичного знання, логічного мислення і цільової проектної дії [87, с. 178].</p> <p>Використовуючи комп'ютерну техніку, учні й студенти отримують необмежені можливості «скачувати» в мережі Інтернет будь-яку інформацію. Водночас само це «скачування» повністю нівелює в них інтерес і здатність до самостійних відкриттів та пошуків істини. Вони стають все більше ерудованими. Але, як завжди підкреслювали стародавні мудреці, нагромадження знання не навчає мудрості. За допомогою Інтернету сучасна молодь попадає в світ, в якому все вже відомо і в якому треба лише вміти правильно орієнтуватися, щоб знайти необхідну відповідь. Відвідуючи всесвітню мережу, вихованці навчальних закладів сприймають Інтернет як реальність і швидко переконуються в тому, що мислення, напружена мисленнєва діяльність не потрібні. А теоретичні знання та складні шляхи його опанування і побудови не затребувані в сучасному інформаційному суспільстві. <...></p>
	С. 358.	С. 66–67.
	(ВИСНОВКИ) У новому суспільному контексті система освіти та її функція не можуть залишатися незмінними і потребують відповідної трансформації. В сучасному суспільстві набувають нового змісту призначення освіти, її масштаби, форми і методи організації та управління освітньою галуззю.	У новому суспільному контексті система освіти та її функція не можуть залишатися незмінними і потребують відповідної трансформації. В сучасному суспільстві набувають нового змісту призначення освіти, її масштаби, форми і методи організації та управління освітньою галуззю.
	С. 360.	С. 104–105.
	(ВИСНОВКИ) Доведено, що сучасне суспільство потребує постійного оновлення технологій, а отже, й переосмислення системи відтворення та ретрансляції знань, нової парадигми освіти. Якщо тривалий час філософією освіти була діалектико-матеріалістична теорія пізнання в її західноєвропейському варіанті, то в Україні на початку XXI століття розроблено нову філософію освіти, яка узагальнює різні, найбільш прогресивні ідеї: філософію всеєдності, концепцію ноосфери, глобальної освіти, філософію серця, життєтворчості, діалогу культур, ідеї синергетики, впливу космосу на життя людини та інші.	Сучасне суспільство потребує постійного оновлення технологій, а отже, й переосмислення системи відтворення та ретрансляції знань, нової парадигми освіти. Якщо тривалий час філософією освіти була діалектико-матеріалістична теорія пізнання в її західноєвропейському варіанті, то в Україні на початку XXI століття розроблено нову філософію освіти, яка узагальнює різні, найбільш прогресивні ідеї: філософію всеєдності, концепцію ноосфери, глобальної освіти, філософію серця, життєтворчості, діалогу культур, ідеї синергетики, впливу космосу на життя людини та інші [256, с. 41]. Сучасна філософія освіти пропонує <...>
5	Молодиченко В. В.	Сокурянська Л. Г.

	<p>Соціокультурна динаміка цінностей у дискурсі модернізації освіти. Дис. ... доктора філос. наук. – Київ, 2011. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0511U000084)</p>	<p>Ціннісна детермінація становлення соціальної суб'єктності студентства в умовах соціокультурної трансформації. Автореферат дис. ... докт. соц. наук. Харків, 2007. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0507U000567)</p>
С. 3.	С. 3.	С. 3.
	<p style="text-align: center;">ВСТУП</p> <p>Актуальність дослідження обумовлюється як нагальною потребою суспільств, що трансформуються, у визначенні суб'єктів соціальних зрушень, так і логікою розвитку сучасної філософії освіти. Суспільний запит на теоретичне осмислення рушійних сил трансформаційних процесів та чинників, які детермінують суб'єктні якості групових та індивідуальних акторів, має чітку практичну спрямованість, оскільки його здійснення сприятиме більш цілеспрямованому реформуванню пострадянської соціокультурної реальності. Водночас зміни, які відбуваються на посткомуністичному просторі, суттєво позначаються на дискурсі, що виявляється в акцентах модернізації освіти не тільки на макросоціальних феноменах, але й на індивідуальних практиках як полі реалізації соціальних можливостей, що змінюються.</p> <p>За сучасних умов потужними чинниками конструювання нових життєвих стилів, соціальних позицій як на груповому, так і на індивідуальному рівні стають такі об'єктивні фактори, як молодість та високий рівень освіти. Серед суб'єктивних чинників цього процесу чи не найважливішими є цінності та ціннісні орієнтації певної соціальної групи або особистості, зокрема їх динамічні характеристики, плюралістичність та амбівалентність. Саме тому молодь, насамперед студентська, привертає сьогодні пильну увагу науковців. Їхні дослідження свідчать про значну динаміку ціннісних орієнтацій студентства, а реальна соціальна практика, зокрема події останніх років вітчизняної історії, – про актуалізацію позицій суб'єкта суспільних перетворень. Отже, звертання до аналізу змісту та спрямованості змін у ціннісному дискурсі студентської молоді та їх впливу на становлення її соціальної суб'єктності в умовах соціокультурної трансформації є актуальною суспільною та науковою проблемою.</p>	<p style="text-align: center;">ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ</p> <p>Актуальність теми дослідження обумовлюється як нагальною потребою суспільств, що трансформуються, у визначенні суб'єктів соціальних зрушень, так і логікою розвитку сучасної соціології. Суспільний запит на теоретичне осмислення рушійних сил трансформаційних процесів та чинників, які детермінують суб'єктні якості групових та індивідуальних акторів, має чітку практичну спрямованість, оскільки його здійснення сприятиме більш цілеспрямованому реформуванню пострадянської соціокультурної реальності. Водночас зміни, які відбуваються на посткомуністичному просторі, суттєво позначаються на соціологічному дискурсі, що виявляється в акцентах сучасної соціології не тільки на макросоціальних феноменах, але й на індивідуальних практиках як полі реалізації соціальних можливостей, що змінюються.</p> <p>За сучасних умов потужними чинниками конструювання нових життєвих стилів, соціальних позицій як на груповому, так і на індивідуальному рівні стають такі об'єктивні фактори, як молодість та високий рівень освіти. Серед суб'єктивних чинників цього процесу чи не найважливішими є цінності та ціннісні орієнтації певної соціальної групи або особистості, зокрема їх динамічні характеристики, плюралістичність та амбівалентність. Саме тому молодь, насамперед студентська, привертає сьогодні пильну увагу науковців. Їхні дослідження свідчать про значну динаміку ціннісних орієнтацій студентства, а реальна соціальна практика, зокрема події останніх років вітчизняної історії, - про актуалізацію ним позицій суб'єкта суспільних перетворень. Отже, звертання до аналізу змісту та спрямованості змін у ціннісному дискурсі студентської молоді та їх впливу на становлення її соціальної суб'єктності в умовах соціокультурної трансформації є актуальною суспільною та науковою проблемою.</p>